VilaWeb

Internacionalitzar el cas català

El novembre de 2008 The Economist va publicar l'article How much is enough?, sobre la realitat nacional catalana. La inexactitud i imprecisió d'algunes afirmacions sobre la política, el govern i l'economia catalans va empènyer el professor Carles Boix a respondre públicament a la influent revista econòmica, amb el suport (via internet) d'uns quants milers de ciutadans. Partint d'aquesta experiència, a mitjan abril la publicació d'un altre article a Financial Times amb una visió de Catalunya també esbiaixada va tornar a activar una resposta pública semblant. Se'n va encarregar l'anomenat Col·lectiu Emma, acabat de constituir, que va contactar amb el diari anglès. Salvador Garcia-Ruiz, co-fundador del col·lectiu, comenta amb perspectiva que l'evolució del 'Financial Times' respecte a les informacions sobre Catalunya ha estat molt positiva. Ho demostra, diu, el tractament que ha fet dels referèndums del 13 de desembre.

I és que, tal com explica Salvador Garcia-Ruiz, el 13-D ha estat un bon exemple de la importància de la internacionalització del cas català que propugna el Col·lectiu Emma. L'esforç dels organitzadors de les consultes per a difondre-les més enllà de les nostres fronteres, juntament amb l'aportació de col·lectius (Emma), blocs (Catalonia Blog) i fins i tot campanyes (Freedom.cat), explica en bona mesura l'important ressò mediàtic de la primera onada de votacions sobre la independència a l'estranger, tant quantitativament com qualitativa: la majoria d'articles i informacions van incidir en idees com democràcia, afirmació nacional i dret de decidir, uns conceptes que, segons Garcia-Ruiz, 's'entenen molt bé a fora'.

Des de l'abril, el Col·lectiu Emma ha crescut. Als dos membres promotors, moguts inicialment en veure com la premsa internacional parlava 'poc objectivament sobre Catalunya i des d'aquí no s'hi responia', s'hi han sumat una desena de col·laboradors. A l'equip, n'hi ha que dominen l'alemany, l'anglès, el francès, el danès i l'italià, cosa que facilita molt les coses a l'hora de seguir la premsa internacional i contactar-hi quan es considera que cal informar d'algun aspecte o matisar notícies. Respecte a la tasca concreta de respondre a mitjans estrangers, Garcia-Ruiz explica el mètode que han establert: 'Dos de nosaltres redactem un primer esborrany, l'enviem i en un màxim de dotze hores rebem comentaris dels col·laboradors; aleshores es tanca la resposta i s'envia'. A qui? 'Són cartes obertes al periodista, a l'editor i al director del diari o publicació, i no tant públiques. De fet, no volem que rectifiquin una notícia concreta, sinó aportar-los un altre punt de vista', afegeix. Com en el cas del Financial Times, 'sovint els periodistes agraeixen que se'ls contacti i que se'ls donin dades objectives' respecte de les informacions que publiquen.

Casos com aquest i uns quants més esperonen el Col·lectiu Emma a continuar la tasca que es va imposar a l'abril, 'perquè la responsabilitat que el món vegi com és Catalunya, perquè vegi com som i no com diuen que som, és dels catalans'. Garcia-Ruiz i la resta de membres aporten en forma de respostes ràpides als mitjans estrangers el seu òbol a la internacionalització del cas català, convençuts que cap procés d'alliberament no s'ha obtingut mai sense aquesta internacionalització. Però creuen que, a banda la societat civil, el govern també s'hi ha d'implicar més: 'No hi fa prou, vistos els resultats. És cert que la premsa internacional està molt condicionada per l'espanyola quan tracta aspectes identitaris catalans, però també ho és que des d'aquí no s'ha fet gaire esforç a explicar què és Catalunya a l'estranger'.

18 desembre 2009

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
http://www.vilaweb.cat
Enllaç permanent